

blev tilladt den 23de Februar 1865. De Her-
rer ville erindre, at det Blad, hvori Beretnin-
gen stod, var af 16de Februar 1865; min
Forespørgsel blev indgiben nogle Dage efter, og
den 23de Februar 1865 blev det tilladt, at den
maatte stilles, men den Samling af Rigsdagen
gik hen, uden at den blev stillet. Jeg indgav
derfor samme Forespørgsel i den følgende Sam-
ling, og den blev da med Thingets Tillsæ-
delse stillet den 27de Januar s. A.; den løb
saaledes:

„Har Snekermester N. Jørgensen i Aaret
1858 paa Grund af, at han var mistænkt for at
have anstiftet en Ildbrand i Studiestræde den
24de Januar s. A., været fængslet i et Tidsrum af
omtrent 9 Maanedere og under denne Fængsling
været sat i Arrest sammen med en fiffig og
forhærdet Forbryder og i et fugtigt og sumpigt
Fængsel, saa at han i den Grad betoges af
Hævelse og Betændelse og deraf følgende Smer-
ter i Venene, at han neppe kunde staae?

Har dette været Tilfældet, er vedkommende
Forhørsdommer da ikke heri gaaet ud over sin
lovlige Myndighed? og, dersom dette maa be-
svares bekræftende, er der da fra det Offent-
liges Side gjort Skridt, eller vil der blive gjort
Skridt til, at et saa grovt Misbrug af Em-
bedsmyndigheden kan blive exemplarist straffet?

Har Forhørsdommeren derimod været in-
denfor sin lovlige Myndigheds Omraade, idet
han har behandlet en af Landets Borgere paa
den anførte Måade, blot paa Grund af at der
var opstaaet en Mistanke om, at han havde
begaaet en Forbrydelse, agter Justitsministeren
da ikke snarest muligt at forelægge et Lovudkast
for Rigsdagen, sigtende til at forebygge en sli-
g Behandling for Fremtiden?”

Efterat det var blevet bekendtgjort i de
offentlige Blade, at Thinget havde tilladt mig
at stille denne Forespørgsel, henvendte Jørgen-
sens efterlevende Enke og øvrige Familie —
thi Jørgensen selv var død for nogen Tid siden
— sig til mig, skjøndt jeg ikke havde kjendt det
Fjerneste til dem før, for at meddele mig de
Oplysninger, de maatte være istand til at med-
dele efter Jørgensens Udsagn, og da Forespørg-
slen blev stillet, anførte jeg naturligtvis, hvad

der saaledes var mig meddeelt angaaende den
Behandling, han var undergivet i den Tid,
han var arresteret. Jeg skal strax bemærke, at
naar der stod i det nævnte Blad, at han var
arresteret i 9 Maanedere, er dette ikke rigtigt,
idet det senere er blevet oplyst, at han var
arresteret fra den 24de Januar 1858 til den
20de Juni s. A., altsaa kun i 6 Maanedere.

De Anker, jeg saaledes fremførte, gik ud
paa, at Arresterne ikke vare saaledes, som man
maatte forlange, at de burde være, naar man
overhovedet vilde bruge dem som Arrester for
Landets Borgere; at Jørgensen paa den Tid
af Aaret havde lidt ganske overordentligt af
Kulde; at der blev kastet Vand ind paa Gul-
vet flere Gange om Ugen, hvorved naturligtvis
Kulden, det Uhyggelige og Raa i Fængslet var
blevet bethdeligt forøget; at hans egne Klæder
vare blevne tagne fra ham, og at der kun blev
givet ham tynde Lærredsklæder, uagtet det var
ved Vintertid; at han havde faaet vaade Skjor-
ter leverede, som endog ubertiben skulde have
været frodne; at Kosten var saa knap, at han
led saamegen Sult, at han, da han paa Grund
af Hævelse i Venene efter Lægens Anordning
skulde have Grødomslag, havde maattet stille
sin Sult ved at spise af det, Omflaget inde-
holdt; at hans Helbredstilstand var saaledes,
som jeg nylig oplyste, at Defensor havde skil-
dret den; at den Forbryder, der var indsat
hos ham, havde fristet ham, naar han var sul-
ten, med at tilbyde at levere ham Brød, naar
han vilde afstaae ham sin Forlovelsesring, idet
han fortalte ham, at hans Forlovede havde
forladt ham, og at han ikke havde Grund til
at holde videre paa denne Ring, og endelig
anførte jeg, at han skulde have været meget
ublidt behandlet af Doctoren. Den høitærede
Justitsminister gik i sit Svar paa denne Fore-
spørgsel noget ind i Enkeltighederne, men erklæ-
rede dog i det Hele, at han havde den person-
lige Overbeviisning, at der ikke var skeet Andet
imod Jørgensen end, hvad der var overeens-
stemmende med Arrestreglementet og med den
Måade, hvorpaa man i det Hele behandlede
Arresteranter, hvorfor han aldeles ikke kunde
indrømme, at der var nogen Grund til den
Klage, som var fremsat. Imod det af Justits-
ministeren Anførte stillede jeg min personlige